PLOMBE DE AER

Plomba, termen stomatologic pe care fiecare dintre noi l-a cunoscut din proprie experiență, a trecut, din spațiul limitat al cavității bucale, în urbanistică. Azi, se execută plombe uriașe din beton și schele metalice înlocuind, în fapt, și în metaforă, finețea cimentului dentar și pe cea a metalelor prețioase, pe care le adăpostim în intimitatea (mai mult sau mai puțin vizibilă) a persoanei noastre. Centrele orașelor își astupă spațiile rămase libere ca o consecință a unei mai vechi lipse de preocupare pentru sistematizare și utilitate, sau a războiului, iar constructorii sînt zoriți de locatarii nerăbdători să-și ocupe noile apartamente. Orașele se „plombează" și fenomenul, pozitiv în substanță, este comentat ca și buletinul meteorologic ori rezultatele echipelor de fotbal și de cunoscători și de neinițiați. Indiferența pălește în prezența acestei acțiuni urbanistice, cu multiple semnificații.

Sînt însă și goluri care... dispărînd, ne prilejuiesc regrete și încă dintre cele mai sincere și justificate. În euforia generală, stîrnită de oranjarea și redistribuirea spațiilor publice, sportivii păstrează o rezervă văzînd că nu sînt cruțate și locurile (uneori tradiționale) destinate, sau măcar folosite, de către amatorii de mișcare.

Ascultînd cuvîntul unui participant la plenara C.N.E.F.S., de acum cîteva zile, prof. E. Jecu, reprezentînd forul municipal al Capitalei în domeniul sportului, am aflat, cu tristețe, că cca. 200 mii m.p. de spații afectate disciplinelor corporale au dispărut sub greutatea unor noi construcții, fără a fi fost înlocuite cu altele sau strămutate, măcar, prin apropierea celor desființate.

Mărturisesc că tabloul linear al unor fațade înveselite de ferestre ca de adevărați ochi, de flori ca de zîmbetele cele mai proaspete, de imaginația arhitecților ca de un succes personal, nu poate lăsa loc indiferenței. Și, totuși, cifra aceea de 200 mii m.p. anulați din patrimoniul sportului și-al sănătății publice, ne umbrește și ne stopează elanul. Amintirile, nu prea exacte, dar nici foarte îndepărtate de adevăr, îmi spun că, pe o singură stradă, în București, pe Brezoianu, una dintre cele mai aglomerate și acum 20 de ani, existau aproape 20 de terenuri pe care tineretul cartierului respectiv și al celor vecine, își dădeau întîlnire. În jurul unei plase de volei, sub două panouri de baschet, sau în apropierea unui ring de box.

Dar nu numai atît: dispar și unele spații din vecinătatea sau apropierea unor școli, în București, și în alte multe orașe ale țării. Noile construcții industriale, cu mii de salariați, nu prevăd nimic pentru prospețimea fizică a celor ce muncesc ore de-a rîndul sub cupolele diverselor hale, iar importante construcții universitare (una pentru 800 de studenți, la Suceava, de pildă), nu are în proiect și nu va avea nici în realitate probabil, un spațiu, cît de mic, pentru destinderea mușchilor și recuperarea forțelor după încordarea din timpul studiului, din laboratoare și săli.

Era o vreme cînd marile Combinate industriale, ca și cele mai reduse întreprinderi, își făceau un titlu de onoare din plantarea florilor pe aleile și împrejurul halelor, cînd milioanele de lei ale producției li se adăugau cele ale firmelor flori. Era o vreme a risipei, ascunsă sub criterii estetice și pe care autoritatea de stat a trebuit s-o repudieze în folosul comun. Dacă pentru încîntarea privirilor — absolut necesară deși mult inferioară interesului față de sănătate — s-au putut găsi preocupări și soluții (uneori chiar cu ignorarea unor criterii elementare de economie și gospodărire) mă întreb de ce pentru sport și educație fizică nu se poate face ceva, mai cu seamă că în această privință legile țării conferă și sprijinul oficial?

În multe domenii, învățăm de la alții și, fără rețineri sau mofturi, tot astfel cum alții învață din experiența autohtonă. În sport, însă, această obișnuință nu și-a găsit epigonii. Pe autostrăzi, între orașe aflate la mari distanțe unele de altele, s-au amenajat stadioane simple, în plină cîmpie sau prin luminișuri, mai generoase, de păduri. Exodul săptămînal al cetățenilor, ușurat de autoturisme și trenuri, îi duce pe oameni departe de oraș, dar și acolo ei găsesc un loc pentru destindere. Sînt împăcate, astfel, două imperioase cerințe ale vieții moderne.

În toate aceste privințe, așa cum s-a înțeles și la recenta plenară a C.N.E.F.S., forul de conducere a mișcării noastre sportive are atribuții și posibilități. El trebuie să le exercite însă cu seriozitate și regularitate, veghind asupra aplicării legilor, în acele sectoare ce se interferează cu activitatea de care răspunde. Rolul organismelor locale (consilii populare de municipii și orașe), sau centrale (ministere și organizații de masă), mergînd pînă la conducerile unor unități productive din toate domeniile (la orașe sau și la sate) poate fi, de asemenea, foarte important și — adeseori — decisiv.

Cine altcineva să vegheze la integritatea amenajărilor sportive dacă nu cei care beneficiază, în primul rînd, de ele?

Pentru ca ei înșiși cel mai bine un adevăr care se impune a-l cunoaște și altora, și anume acela al necesității, majore, pentru fiecare dintre noi, de a ne destinde și mișca în aer liber, în folosul însăși al consolidării valorilor economice ale țării, al unui popor robust și obișnuit cu efortul organizat, cu permanenta împrospătare a capacității sale de muncă și gîndire.

Iată de ce, uneori plămînul milioanelor de concetățeni are nevoie, pe lîngă altele, și de plombe de aer.

Emanuel VALERIU

CEI MAI MICI CAMPIONI AI GHEȚII

Programarea finalei campionatului republican rezervat copiilor pe noul patinoar artificial din Galați a constituit o fericită inițiativă din partea Federației române de patinaj. Organizatorii s-au străduit — și spre lauda lor au reușit — să asigure condiții foarte bune pentru desfășurarea întrecerilor. În cele 3 zile de concurs, micii sportivi și-au arătat calitățile, demonstrînd că sînt capabili de progres.

CAT. I, băieți: 1. Cătălin Ioniță (Școala sportivă nr. 2 București) 258,6 p; 2. Andrei Maier (I.E.F.S. București) 210,5 p; fete: 1. Silvana Suciu (Constructorul București) 317,5 p; 2. Alexandrina David (Dinamo Brașov) 301,0 p; 3. Sorina Sfetcu (Din.) 283,8 p; 4. Olivia Batti (Din.) 274,0 p; 5. Monica Ciorpec (Din.) 263,5 p; 6. Clara Biro (Olimpia Cluj) 262,5 p. CAT. II: băieți: 1. Dănuț Tudorașcu (Constr.) 222,7 p; 2. Claus Schell (Petrolul Brașov) 213,9 p; 3. Adrian Georgescu (Șc. sp. 2) 210,6 p; 4. Leonardo Azzola (Olimpia) 207,3 p; 5. Daniel Ginghină (Constr.) 207,3 p; 6. Dan Pleșa (Petr.) 160,3 p. fete: 1. Mihaela Paraschiv (Constr.) 275,2 p; 2. Felicia Pelmuș (Constr.) 265,3 p; 3. Liliana Moise (Șc. sp. 2) 258,5 p; 4. Diana Cocefi (Constr.) 239,2 p; 5. Roxana Cebuc (Constr.) 235,0 p.

T. SIRIOPOL-coresp.

AL. MIRODAN

DINCOLO DE FAȚADĂ

Curios lucru, succesele echipei naționale de fotbal au scos în evidență ca niciodată parcă starea mediocră a cluburilor care joacă sau se joacă în divizia A. Curios lucru și îmbucurător. Pentru că, a doua zi după rivnita îndelung și chinuita calificare pentru Mexic, exista în străfunduri primejdia ca victoria echipei lui Angelo Niculescu și Vogl să acopere înfrîngerea echipelor, iar bătălia cîștigată de cîțiva să anuleze războiul pierdut de toată lumea. Or, n-a fost așa. S-ar zice chiar dimpotrivă. Și federația și presa (vezi ancheta din zilele acestea a „SPORTULUI") au tresărit revelate și se întreabă: de unde decalajul între reprezentanți și masă? Chestiune la care încearcă să răspundă antrenorii, jucătorii, șefii de cluburi și chiar persoanele care ar trebui să răspundă. Nu știm la ce concluzii vor ajunge factorii de specialitate. Nu știm nici măcar dacă vor ajunge la vreo concluzie. De altfel, asta nu contează: sensul unor discuții precum aceea la care ne referim îl constituie mișcarea ideilor. A te declara nemulțumit de o anume stare de lucruri este un rezultat mulțumitor.

Ei bine, acestui rezultat vrem să-i acordăm cu plăcere niște aplauze. Prelungite. Pentru că e foarte, foarte important ca în lumea fotbalului (și poate nu numai a fotbalului) să se cerceteze cu luciditate adevărurile de dincolo de fațadă. Oamenii sînt ispitiți să judece realitatea unui individ sau unui fenomen după fragmentul oferit privirii, dar scormonirea atentă te duce cam adesea la descoperiri stupefiante. De cîte ori n-am întîlnit contemporani ieșind elegant îmbrăcați „în vizită", dar neobișnuind spălatul decît trimestrial și pe paște? De cîte ori n-am cunoscut ființe instalate la volanul unui Fiat 1800, dar complăcîndu-se a locui sub-civilizat? Fiecare dintre noi posedă o calitate, o trăsătură sau un obiect pe care-l trimite-n lume ca ambasador, dar nu orice ambasadă își reprezintă țara.

În această lumină, tresărirea bruscă a celor datori să amelioreze condiția fotbalului și pornirea destul de serioasă într-o examinare a echipelor din A, B și C, una cîte una, înseamnă, dacă nu greșesc, faptul cel mai semnificativ din viața sportivă a momentului. Observatorii intră în casele „soccerului". Uneori cu mulțumire. Alteori „așa și așa". Alteori cu groază. Dar de fiecare dată cu un plus de cunoaștere.

ARIA GEOGRAFICĂ A ÎNOTULUI DE PERFORMANȚĂ ESTE REDUSĂ

În finalul analizelor activității din 1969 vom întreprinde un scurt tur de orizont privind contribuțiile cluburilor fruntașe din Capitală și din județe la dezvoltarea natației noastre. Vom face acest lucru cercetînd rezultatele celor 3 campionate naționale ale țării: de copii, juniori și seniori.

Prima concluzie care se desprinde este aceea că înotul de performanță cuprinde o arie geografică extrem de redusă. În clasamentul de mai jos, alcătuit pe baza punctelor obținute de primii 6 clasați ai fiecărei probe, la toate cele trei mari competiții, se poate observa prezența celor 6 cluburi bucureștene și a unui număr mic de orașe: 11. Surprinde absența din tabelul nostru a reprezentanților orașului Arad (unde există secții de înot și polo). Ca să nu mai vorbim de situația necorespunzătoare în care se complac, de mai mulți ani, centre sportive cu tradiție ca Brăila, Brașov, Iași, Bacău, Craiova, Pitești, unde această activitate pare să constituie o mare necunoscută.

	Copii	Juniori	Seniori	
1. Dinamo	29 — 438 (1)	9 — 290 (1)	9 — 180 (1)	51 p
2. Steaua	4 — 88 (8—9)	11 — 170 (3)	11 — 154 (2)	40,5 p
3. Șc. Sp. 2	8 — 183 (4)	5 — 162 (4)	42 (7)	39 p
4. Reșița	11 — 341 (2)	15 — 150 (5)	18 (9)	38 p
5. Rapid	4 — 88 (8—9)	91 (7)	52 (5)	33,5 p
6. Cluj	4 — 42 (11)	6 — 140 (6)	2 — 54 (4)	33 p
7. C.S. Școlar	7 — 118 (5)	2 — 55 (8)	19 (8)	33 p
8. Șc. Sp. 1	2 — 96 (7)	3 — 174 (2)	—	27 p
9. Timișoara	1 — 37 (13)	2 — 37 (9)	2 — 50 (6)	26 p
10. Sibiu	53 (10)	4 — 36 (10)	14 (10)	24 p
11. Ploiești	8 — 262 (3)	30 (11)	—	22 p
12. Tg. Mureș	—	18 (12—13)	5 — 78 (3)	20,5 p
13. Oradea	3 — 111 (6)	—	—	12 p
14. Galați	41 (12)	6 (14)	—	10 p
15. Mediaș	3 (15)	—	7 (11)	10 p
16. Turda	22 (14)	18 (12—13)	—	9,5 p
17. Cîmpina	1 (16)	—	—	2 p

(În cele 3 coloane, cifrele înscrise reprezintă numărul titlurilor, al punctelor și, între paranteze, locul ocupat la categoria respectivă).

Ce ne demonstrează ordinea ierarhică de mai sus, stabilită prin adițiunea participărilor la cele trei campionate naționale?

În primul rînd, o creștere puternică a grupelor de copii, atît din punct de vedere cantitativ (un număr record de participanți — peste 400), cît și calitativ (numeroase recorduri îmbunătățite). Într-o remarcabilă ascensiune se află centrele Ploiești și Oradea. În schimb, sportivii din Cluj (în ciuda excelentelor condiții de pregătire din timpul iernii), ca și cei din Timișoara, au concurat sub posibilități, iar absența mureșenilor pare total inexplicabilă. Cît privește clubul Steaua, aflat pe locul secund în clasamentul general, performanțele slabe din întrecerile copiilor trebuie să constituie un prim semnal de alarmă.

Clasamentul juniorilor ne pune în fața unui paradox: Școala sportivă nr. 1, fără a dispune de valori deosebite (doar 3 campioni), se află pe locul secund în timp ce Reșița, cu 15 titluri, aparținînd unui număr restrîns de sportivi, ocupă abia locul V.

În sfîrșit, evoluția seniorilor aduce în discuție un caz unic în istoria natației noastre din ultimii cinci ani: este pentru prima oară cînd sportivii reșițeni părăsesc piscina de concurs fără nici un titlu de campion. De altfel, marea majoritate a medaliilor de aur (28 din 29) au luat în 1969 drumul cluburilor Dinamo, Steaua și Mureșul Tg. Mureș. Faptul în sine pune cel mai bine în lumină slaba contribuție a celorlalte centre din țară la mărirea grupului (și așa destul de restrîns) de performeri ai natației. Concentrarea acestora în numai 3 secții duce, implicit, la dispariția CONCURENȚEI și permanentizarea celorlalți factori (plafonarea, acceptarea tacită a mediocrității), care frînează un progres mai viguros al natației noastre.

De altfel, în domeniul strict al performanței (clasamentele pe care vi le oferim mai jos au fost alcătuite pe baza listelor primilor 10 performeri la fiecare probă, atît în 1968, cît și în 1969) există un statu quo. Orașul Timișoara și clubul Rapid au schimbat între ele locurile 8 și, respectiv, 10; au dispărut din clasament două centre, Galați și Turda, și a apărut cel din Ploiești. În rest, nici o modificare, pozițiile fruntașe ale sportivilor de la Dinamo și Steaua rămînînd în continuare intangibile.

1968 — MASCULIN: 1. Steaua 223 p, 2. Dinamo 86 p, 3. Reșița 79 p, 4. Șc.Sp. 2 78 p, 5. Tg. Mureș 59 p, 6. Cluj 51 p, 7. C.S. Școlar 25 p, 8. Timișoara 25 p, 9. Sibiu 21 p, 10. Rapid 8 p, 11. Șc. Sp. 1 6 p;

FEMININ: 1. Dinamo 266 p, 2. Cluj 93 p, 3. Reșița 82 p, 4. Șc.Sp. 2 50 p, 5. Steaua 50 p, 6. Rapid 38 p, 7. Șc.Sp. 1 27 p, 8. C.S. Școlar 26 p, 9. Galați 20 p, 10. Turda 8 p;

GENERAL: 1. Dinamo 352 p, 2. Steaua 273 p, 3. Reșița 161 p, 4. Cluj 144 p, 5. Șc.Sp. 2 128 p, 6. Tg. Mureș 59 p, 7. C.S. Școlar 51 p, 8. Rapid 46 p, 9. Șc.Sp. 1 33 p, 10. Timișoara 25 p, 11. Sibiu 21 p, 12. Galați 20 p, 13. Turda 8 p.

1969 — MASCULIN: 1. Steaua 204 p, 2. Reșița 102 p, 3. Tg. Mureș 76 p, 4. Timișoara 59 p, 5. Dinamo 58 p, 6. Șc.Sp 2 52 p, 7. Cluj 47 p, 8. Sibiu 22 p, 9. C.S. Școlar 20 p, 10. Rapid 10 p, 11. Șc.Sp. 1 7 p, 12. Ploiești 1 p;

FEMININ: 1. Dinamo 295 p, 2. Reșița 90 p, 3. Steaua 76 p, 4. Cluj 56 p, 5. Șc.Sp. 1 44 p, 6. C.S Școlar 41 p, 7. Șc.Sp. 2 31 p, 8. Rapid 25 p, 9. Tg. Mureș 1 p;

GENERAL: 1. Dinamo 353 p, 2. Steaua 280 p, 3. Reșița 192 p, 4. Cluj 103 p, 5. Șc.Sp 2 83 p, 6. Tg. Mureș 77 p, 7. C.S. Școlar 61 p, 8. Timișoara 59 p, 9. Șc.Sp. 1 51 p, 10. Rapid 35 p, 11. Sibiu 22 p, 12. Ploiești 1 p.

În concluzie, importantele probleme ale repartiției forțelor înotului românesc și ale modului în care o serie de cluburi fruntașe și centre cu vechi tradiții răspund sarcinii de continuă dezvoltare a acestei discipline olimpice, trebuie analizate cu toată atenția, la toate nivelele, și, în primul rînd de către federația de specialitate.

Pentru normalizarea lor, forul de conducere al natației va trebui să facă eforturi mai mari din punct de vedere organizatoric (poate a sosit timpul unei îndrumări precise a cadrelor de tehnicieni și a înființării unor cluburi de înot), stimulînd îndeosebi acele secții în care există elemente cu mari perspective, dar fără posibilități de practicare continuă a acestui sport, și mai ales fără o îndrumare competentă la cel mai ridicat nivel.

Ad. VASILIU

Agneta Sterner, înotătoarea nr. 1 a sezonului 1969

Foto: A. NEAGU

COLABORAREA — FACTOR IMPORTANT

(Urmare din pag. 1)

cație fizică și sport Cîmpulung Muscel, spunea în cuvîntul său la plenara C.N.E.F.S.:

„La Cîmpulung am reușit să realizăm un lucru care s-ar putea extinde în toată țara: n-am făcut determinări de atribuții. Dacă a fost nevoie să rezolvăm probleme organizatorice, am făcut-o chiar dacă nu intra în atribuțiile noastre. N-am dat niciodată vina pe sindicat sau pe U.T.C. În organizarea competițiilor de mase nu ne-am asumat numai problemele de ordin tehnic. A fost o invitație la colaborare care, în mod firesc, n-a rămas fără ecou. Așa se face că în acest oraș cu 27 000 de locuitori există aproape 100 000 m.p. de baze sportive. Stadionul orașului reprezintă și el o expresie a colaborării. Aproape 2 000 000 lei au fost adunați din contribuția cetățenilor; instituțiile și întreprinderile ne-au sprijinit organizînd zile de lucru pentru brigăzile alcătuite din pasionați ai sportului. În momentul de față se amenajează — tot prin colaborare — o frumoasă bază sportivă pentru Uzina mecanică Muscel. Prin înțelegerea tuturor, Cîmpulungul are create toate premisele pentru a deveni un puternic centru sportiv național. Există aici condiții pentru ca o serie de discipline (atletism, box, lupte) să se dezvolte la nivelul exigențelor, să dea țării sportivi de mare valoare".

Evident, exemplul practic oferit de orașul Cîmpulung este edificator. Inițiativa trebuie să aparțină organului sportiv care, fără a vedea o știrbire a autorității sale, trebuie să creeze premisele colaborării, să vină în întîmpinarea celorlalți foctori. Nu problemele de orgoliu să fie în centrul atenției, ci cele de îndeplinire rapidă, în cele mai bune condițiuni, a sarcinilor de dezvoltare continuă a educației fizice și sportului. Cazul orașului Cîmpulung nu este izolat. La Cîmpina, de pildă, îndeosebi la Uzinele mecanice, această colaborare între factorii interesați dă roade dintre cele mai bune. În mare măsură, lucrurile se petrec la fel la Buzău, Focșani și Tulcea.

Este însă greu de înțeles de ce terenul colaborării nu devine fertil într-o serie de orașe mari ale țării, de ce nu este folosită cu maximum de eficiență reuniunea de forțe în răspîndirea sportului la Iași, Cluj, Suceava și în alte locuri.

Indicațiile de partid, Legea sportului, Hotărîrea Conferinței pe țară a mișcării sportive atestă clar necesitatea contribuției continue a tuturor factorilor pentru ca educației fizice și sportului să-i fie create condiții prielnice de dezvoltare. Sportul de mase organizat pe principiile cuprinderii unui număr tot mai mare de oameni ai muncii, îndeosebi a tineretului, în practicarea organizată, continuă, a diferitelor discipline (și nu pe principiul copierii sistemului competițional de performanță), sportul școlar — deosebit de important dacă ținem seama de faptul că întregul tineret al țării se află cuprins în sistemul de învățămînt, angrenajul complex și atît de util al activității competiționale locale — toate acestea și încă altele (gimnastica de înviorare, crosul etc.) trebuie să devină preocupări de seamă ale tuturor organizațiilor și instituțiilor care prin lege au atribuții în acest domeniu. Micile neînțelegeri — izvorîte dintr-o greșită interpretare a rolului pe care îl are fiecare dintre factori — trebuie să dispară, să se creeze climatul favorabil colaborării.

INCURSIUNE ÎN TENISUL DE MASĂ INTERNAȚIONAL

(Urmare din pag. 1)

unii jucători cunoscuți din Anglia, Suedia și Cehoslovacia vor ceda locul altora. Reprezentativa noastră masculină, cu o garnitură întinerită dar și cu o valoare bună, va avea un cuvînt de spus, nu însă înaintea echipelor Iugoslaviei și U.R.S.S., evident superioare. La fete, statu quo, deoarece promoția actuală este încă puternică și nu se lasă ușor detronată. Șanse mari la medalii are România. La noi are loc în prezent o schimbare a gărzii, așa că nu scontăm rezultate decît peste doi-trei ani.

DUȘAN OSMANAGIC (Iugoslavia): 1. Consider că principala caracteristică a acestei competiții este aceea că majoritatea federațiilor au trimis echipe masculine întinerite, noii promovați justificînd încrederea. Sînt sigur că cei care au procedat așa au de ce să fie mulțumiți, dar nu cred că și organizatorii, care ar fi preferat mai multe nume sonore. La fete, valoarea a fost mai bună decît la băieți. Făcînd o paralelă, menționez jocul slab al componenților echipei masculine a României și buna comportare a fetelor. Adică invers decît la noi, atît în ce privește concepția cît și calitatea. 2. Tenisul de masă a cîștigat mult în viteză și pentru a face față acestui ritm, e nevoie de o pregătire fizică extraordinară. La noi, există asemenea jucători: Șurbek și Karakașevici. Nu cred că la europene vor apare nume noi. Suedezii, sovieticii și iugoslavii depășesc cu puțin, dar sigur, nivelul unui pluton mai mare de concurenți. S-ar putea totuși, ca printre cei 10—15 jucători consacrați să se impună acum și tinerii Țurai (Cehoslovacia), Klampar (Ungaria). Eu înclin însă pentru Johansson, Schöler, Șurbek și Gomoșkov. La fete, vor lupta pentru locul I, U.R.S.S., România și Cehoslovacia, celelalte competitoare avînd șanse reduse. La individual, opinez pentru Vostova, Alexandru și Rudnova.

FARKAS PANETH (România): 1. Dacă la fete avem motive de satisfacție pentru unele succese, e bine totuși să ne gîndim și la perspective. Există o echipă (Alexandru, Crișan, Mihalca, Lesai), care ne poate reprezenta la europene, dar n-a apărut încă schimbul de mîine. Băieții n-au înregistrat nici un rezultat care să-mi fi schimbat concluziile anterioare. Pentru redresare, e necesar un volum uriaș de muncă. Sîntem în mare întîrziere. 2. Cunoscînd pe toți fruntașii tenisului de masă internațional, apreciez că se tinde spre un joc ofensiv, cu încheieri decisive. Succesele pe care le obțin totuși unii apărători (și grație materialelor folosite), se datorează, în special, faptului că atacanții acționează prea hazardat, în dorința lor de a acumula puncte cu orice preț. De asemenea, jucătorii ofensivi se antrenează prea puțin cu parteneri defensivi. Unui atacant perfect nu i se poate rezista printr-o apărare pură. Este prematur să pronosticăm de pe acum ce va fi la campionatele continentale. Rezultatele din diferitele concursuri nu sînt încă suficient de concludente. Dar la fete avem șanse, iar performanțele de la mondialele 1969, obligă. Depinde însă și de tragerea la sorți.

VICTOR VLADONE (România): 1. Fără a se bucura de prezența exponenților celor mai autorizați ai tenisului de masă european, recentele internaționale ne-au făcut cunoștință cu cîteva elemente tinere, Karakașevici, Golubkova, Stephan, înzestrate cu calități reale. Concursul ne-a prilejuit și constatarea, tristă, a valorii scăzute a jucătorilor noștri tineri, dar mai ales, maturi. Oază-n deșert, comportarea prestigioasă a Mariei Alexandru și jocul bun etalat de Carmen Crișan, sînt singurele noastre bucurii simțite la Floreasca. Păcat că doar cu aceste două flori sperăm să facem primăvara la apropiatele europene. Constatările negative din comportamentul general ne duc la concluzia că pentru a readuce tenisul nostru de masă pe un drum ascendent, este nevoie să reconsiderăm orientarea și modul de lucru cu jucătorii. 2. Avantajată de regulamentul de joc, ofensiva se prezintă ca o tendință aproape generală. Randamentul în jocul pur ofensiv este strict legat de grefarea cunoștințelor tehnice pe un ansamblu de calități fizice și psihice cum ar fi: forța, viteza de deplasare și de lovire, puterea de concentrare pe parcurs lung și acceptarea firească a ideii riscurilor unor acțiuni totalitare în momentele decisive. Noutatea actuală o prezintă faptul că azi, într-o dispută ofensivă între doi jucători cu un nivel superior de automatizare, siguranța în lovituri, pînă acum cîțiva ani, factor hotărîtor în obținerea victoriei, a ajuns să fie subordonată plusului de incisivitate imprimat loviturilor. Și asemenea exemple se află la tot pasul. Un pronostic asupra comportării fetelor noastre la europene este greu de făcut, înainte de a ne cunoaște adversarii, în suita în care urmează să-i întîmpinăm. În tot cazul, pentru o comportare optimă, mai sînt necesare unele retușări, în special la Carmen Crișan. Cu sau fără realizarea lor, închei și eu cu cuvintele lui Joao Saldanha, care comenta astfel tragerea la sorți a Braziliei la campionatul mondial de fotbal din Mexic: „Poate că unii adversari ne vor părea neconvenabili, dar, e sigur, că nici lor nu le va face plăcere să joace împotriva noastră!"

MOZAIC COMPETIȚIONAL

● Pe pîrtia din Valea Albă, de la Bușteni, a avut loc duminică o probă de coborîre la care au participat cei mai buni schiori juniori de la asociația sportivă Caraimanul Bușteni. Primilor clasați li s-au oferit numeroase premii. Rezultate: **fete 7—10 ani:** 1. Elisabeta Stroe, 2. Elena Koe; **11—16 ani:** 1. Lucia Gătej, 2. Tamara Seringă; **băieți — 7—10 ani:** 1. Cornel Enache, 2. Adrian Tudor; **11—14 ani:** 1. Aurel Albert, 2. Mihai Rădulescu; **15—16 ani:** 1. Ion Constantin, 2. Dan Petcu; **17—18 ani:** 1. Traian Oancea, 2. Stelian Lenț. **VICTOR SBARCEA** — coresp.

● Campionii județului Prahova: **slalom seniori:** 1. Marin Focșeneanu (C. S. Sinaia) 1:02,9; **junioare mari:** Maria Supeală (Șc. sp. Sinaia) 1:53,1; **junioare mici:** Mariana Zimmer (C. S. Sinaia) 41,6; **juniori mici:** Ion Neagu (C.S. Sinaia) 35,2; **juniori mari:** Dan Stănescu (Bucegi Sinaia) 1:10,1; **coborîre, junioare mici:** Mariana Zimmer 51,1; **junioare mari:** Maria Supeală 47,1; **seniori:** Constantin Bălan 51,0; **juniori mici:** Marian Burchi (Șc. sp. Sinaia) 41,1; **juniori mari:** Traian Oancea 50,6; **fond 15 km, seniori:** Nicolae Șovăială (C. S. Sinaia) 1 h 09:11; **10 km juniori mari:** Nicolae Mitu (C.S. Sinaia) 46:08; **5 km junioare mari:** Alexandra Cojocaru (C. S. Sinaia) 35:10; **3 km junioare mici:** Maria Tocitu (Teșila) 15,30; **5 km juniori mici:** Dan Pință (Azuga) 24,25; **ștafeta 4x10 km seniori:** C. S. Sinaia 2h 01:45; **3x5 km junioare:** Azuga 57:03; **3x5 km juniori:** C. S. Sinaia 1h 06:52.

● Federația de specialitate ne anunță că întrecerile etapei de zonă a campionatelor naționale de schi alpin pentru juniori, care trebuiau să se dispute la sfîrșitul săptămînii în organizarea C.J.E.F.S. Sibiu, Maramureș și Neamț, au fost amînate pentru zilele de 21—22 februarie.

FINALELE SPARTACHIADEI

(Urmare din pag. 1)

nescu; **categoria militari în termen:** 1. cap. L. Nistor, 2. frt. D. Stanciu, 3. sold. E. Klauss; **biatlon — categoria cadre salariate:** 1. lt. M. Burlacu, 2. serg. maj. Alex. Movileanu, 3. lt. Fl. Trușcă; **categoria militari în termen:** 1. frt. C. Ciocănel, 2. sold. V. Bangălă, 3. serg. Gh. Chițu; **fond categoria militari în termen:** 1. serg. maj. C. Tusai, 2. cap. M. Aricescu, 3. cap. I. Căciulă; **categoria cadre salariate:** 1. frt. A. Moja; **patrula militară:** 1. Caraiman (comandant lt. M. Burlacu), 2. Carpați (lt. D. Iacob), 3. Postăvaru (slt. L. Suciu); **pluton:** 1. Caraiman (lt. I. Armășan), 2. Postăvaru (slt. L. Suciu), 3. Carpați (lt. D. Iacob). **Clasamentul pe loturi:** 1. Caraiman 119 p, 2. Postăvaru 82 p, 3. Carpați 79 p, 4. Bucegi 30 p, 5. Lotru 23 p, 6. Paring 12 p.

Cu prilejul festivității de închidere a Spartachiadei, primilor clasați le-au fost oferite cupe, diplome și medalii.

Astăzi, pe pîrtia de la Sinaia,

CONCURSUL INAUGURAL AL SEZONULUI INTERN DE BOB: „CUPA JUDEȚULUI PRAHOVA"

● Joi și vineri, campionatul național ● Maestrul emerit al sportului Ion Panțuru printre participanți

După o perioadă în care vremea a fost extrem de capricioasă, împiedicînd inaugurarea activității boberilor pe pîrtia de la Sinaia, iată că în ultimele zile timpul s-a stabilizat. Temperatura a coborît simțitor, nu a mai nins, astfel că lucrările de finisare a pistei s-au desfășurat în condiții bune, iar boberii au putut efectua antrenamentele programate.

Ca urmare, federația de specialitate și comisia de schi-bob a județului Prahova au putut alcătui programul competițional din această săptămînă. Astfel, concursul inaugural va avea loc chiar astăzi dimineață. Este vorba de „Cupa județului Prahova" la care vor participa toate echipajele prezente la Sinaia. Cu acest prilej, va evolua și maestrul emerit al sportului Ion Panțuru care, reprezentînd Clubul sportiv orășenesc Sinaia, va face echipaj cu coechipierii săi de la „europene" și „mondiale" Nicolae Neagoe sau Dumitru Focșeneanu. După o zi de pauză, cele mai bune 12 echipaje clasate la competiția de marți își vor disputa campionatul național în patru manșe (joi și vineri). Apoi, vor fi programate alte concursuri tradiționale („Cupa Federației", „Cupa Carpați", „Cupa Bucegi" etc.). Întrecerile se vor desfășura pe parcursul a 1058 m (8 viraje).

Echipajul Benghiu—Tătuță la un antrenament pe pîrtia din Sinaia.

Foto: I. MATEI — Sinaia